ABONAŢII „UNIVERSULUI"

cari vor trimite direct secţiunii „Universul" Buc. C-lea Griviţei 23

LEI 220 LEI

vor primi

O POLIŢĂ NOUĂ DE ASIGURARE de 20.000 Lei cu drept de participare la tragerile de amortizare şi de premii din

15 AUGUST 1941

Aceşti abonaţi ei „Universului" primesc scutire de rate pe baza abonamentului şi anume: pentru fiecare abonament anual se eliberează de plată 4 rate lunare a lei 220.—, dela sfârşitul asigurării. In felul acesta, durata plăţii primelor care pentru această asigurare este de 10 ani se reduce pentru abonat la 7 ani.

Odată cu poliţa de asigurare vor mai primi în dar:

UN SFERT DE LOZ, în valoare de lei 750 al clasei a 3-a a LOTERIEI STATULUI din

21 şi 22 August 1941

iar la achitarea ratei a 4-a lunare

UN CUŢITAŞ M-del „Franco-Română" cu 2 limbi şi un tirbuşon

şi la achitarea ratei a 12-a lunare

UNA CASETA cu 6 CEŞTI şi 6 FARFURIOARE DE KARLSBAD

SE POATE CERE TRECEREA DELA O ASIGURARE VECHE LA O ASIGURARE NOUĂ IN CONDIŢIUNILE SUS ARĂTATE

Gărzile de apărare în Finlanda

Poporul finlandez a dorit totdeauna să-şi desţelenească şi cultive in libertate şi pace ţara sa puţin productivă.

In timpuri ameninţătoare însă, fiecare finlandez este gata să apere libertatea patriei sale cu arma în mână.

De secole ţăranii finlandezi au format în momente de pericol spontan corpuri de voluntari, cari sub conducătorii lor ţărani au luptat contra duşmanului. Numele „Gardă de apărare" a apărut prima dată în 1902 în legătură cu corpurile de voluntari. Finlanda era pe acele vremuri alăturată imperiului rusesc ca stat autonom. De oarece pe atunci nu aveau încredere în poliţie, mulţi locuitori s'au prezentat voluntari spre a asigura siguranţa şi ordinea, încadrându-se în trupele gărzilor de apărare. Formaţiunile acestea s'au disolvat însă, când situaţia din ţară s'a îmbunătăţit.

In 1917, izbucnind revoluţia rusească, s'a emis în diferite localităţi ideea formării gărzilor de apărare pentru menţinerea ordinei. Aceste gărzi de apărare au fost însă nevoite să se camufleze sub denumirea de asociaţii sportive, pompieri, etc. In 1918 gărzile de apărare au luat parte la războiul victorios de desrobire, sub comanda mareşalului Mannerheim, primind pe câmpurile de luptă botezul focului. Ele au fost la început prima forţă armată finlandeză, până la introducerea serviciului militar general.

După războiul de desrobire, gărzile de apărare au fost menţinute numai ca armată auxiliară, deşi erau numai grupuri mici, fără legătură între ele. Cea mai mare parte a oamenilor acestei armate a războiului de desrobire, a fost trecută în noua armată înfiinţată, împreună cu aproape toţi ofiţerii ei.

Incetul cu încetul însă, s'a desăvârşit activitatea gărzilor de apărare ca rezultat al însufleţirei de sacrificiu şi al experienţelor căpătate. Prin decretul de organizare al gărzilor de apărare s'a acordat organizaţiei gărzilor de apărare o administraţie internă proprie şi a fost subordonată direct preşedintelui republicei. După ce s'au format iarăşi ofiţeri şi subofiţeri pentru gărzile de apărare, cari au activat câtva timp la trupe, munca gărzilor s'a înviorat în mod neaşteptat. A fost apoi necesar să se încerce transmiterea aptitudinilor militare în massele largi ale locuitorilor ţării, cel mai vast câmp de muncă al gărzilor de apărare. O muncă valoroasă au depus comandanţii locali ai gărzilor de apărare, spre a aduna oamenii în jurul lor şi a-i antrena pentru instrucţia militară. Ca instructori militari s'au ataşat conducătorilor locali ofiţeri activi cu însărcinarea de a instrui diferitele formaţiuni din judeţe întregi. Munca ofiţerilor instructori şi a comandanţilor de judeţe a luat în ultimii ani un avânt mare şi comandanţii de judeţe au căpătat în timpul anilor o importanţă tot mai mare şi prin felul lor de a activa au devenit o categorie de ofiţeri aparte, independenţi şi populari. Mai multe gărzi de apărare judeţene formate de comandanţii de judeţe, au fost unite în districte mari de gărzi de apărare.

Sediul principal pentru instrucţia oamenilor din gărzi este şcoala de ofiţeri şi subofiţeri a gărzii de apărare din apropierea capitalei Helsinki, unde este concentrată instruirea ofiţerilor şi subofiţerilor fără salariu şi voluntari.

Intreaga organizaţie este bazată pe principiul voluntarismului. Statul i-a acordat o subvenţie. In 1928 s'a decretat odată cu legea pentru armată şi legea organizaţiei gărzii de apărare, după un plan metodic. Cu toate că mijloacele date de stat pentru munca gărzilor sunt numai o treime din ajutoarele plătite de gărzile de apărare locale şi de membrii gărzilor şi cu toate că se fac cursuri militare de lungă durată, în afară de exerciţiile regulate, au luat parte la ele peste 60.000 de oameni.

Acest fapt oglindeşte clar proporţia activităţii militare a organizaţiei gărzilor de apărare.

In organizaţia gărzilor se practică cu succes sportul şi luptele de întrecere, pentru pregătirea activităţii militare. Cea mai de cinste este lupta pentru premiul turistic al preşedintelui Republicei, la care iau parte grupurile de armă ale gărzilor judeţene, apoi întrecerea între grupurile de încărcare rapidă a armelor. In afară de acestea se fac curse de întrecere în organizaţie cu acordarea de distincţii pentru obţinerea cărora trebuie să se dovedească dexteritate în tragere, schi, marşuri şi exerciţii militare de luptă.

Organizaţia gărzilor de apărare este un factor extraordinar de important pentru apărarea Finlandei. In rândurile gărzilor de apărare sunt peste 100.000 voluntari, toţi oameni apţi de a purta arme şi bine instruiţi. Activitatea gărzilor de apărare cuprinde şi instrucţia premilitară voluntară a tineretului sub 17 ani. Organizaţia gărzilor de apărare este o organizaţie creată de întreg poporul finlandez pentru apărarea ţării. Aceasta reese din următoarea proporţie a procentelor ce compun organizaţia: în gărzile de apărare sunt 52% ţărani; 6% industriaşi; 15% funcţionari şi angajaţi; 20% muncitori şi personal de serviciu şi 7% studenţi. La început organizaţia nu s'a bucurat de simpatie în rândurile muncitorimei, dar treptat au început şi aceste cercuri să recunoască importanţa şi necesitatea muncii depusă de ea. Inainte de izbucnirea războiului din 1939—1940 a domnit în această privinţă o unanimitate completă şi după pacea dela Moscova, muncitorimea s'a înscris în grupuri compacte în rândurile gărzilor de apărare.

Organizaţia gărzilor de apărare finlandeze are menirea de a apăra patria şi ordinea legală a statului. In timp de pace menirea ei este să promoveze pregătirea pentru armată şi să întărească sufleteşte şi corporal poporul şi pe cei ce-i aparţin să-i pregătească prin instrucţie militară, exerciţii corporale şi lucrări de recunoaştere corespunzătoare.

Organizaţia gărzilor de apărare este în complexul ei o organizaţie de apărare creată de poporul finlandez iubitor de libertate, organizaţie care, din cauza superiorităţii sale, a servit ca exemplu şi altor popoare la organizarea apărării voluntare a ţărilor lor.

Cel mai mare succes de librărie il cunosc cele trei volume

TRECUTE VIEŢI DE DOAMNE ŞI DOMNIŢE

de C. GANE

Operă Premiată de Academia Română

Ultimele volume din Ediţia IV-a, a vol. I, sunt aproape epuizate.

Valoarea documentară şi literară a acestei opere este preţuită de cititori.

— Cele 3 volume, costând câte 150 lei unul, se află de vânzare la librăria „UNIVERSUL" precum şi la toate librăriile din Bucureşti şi din ţară.

Memento

CALENDAR

MIERCURI 6 AUGUST

Ortodox: Schimbarea la faţă a Domnului.
Catolic: Schimbarea la faţă.
Protestant: Schimbarea la faţă.

Răsăritul soarelui 5,03; apusul soarelui 19,40.

FAPTE ŞI GANDURI DIN ALTE VREMI

6 August

1867. A avut loc prima şedinţă publică a Academiei Române.

Şedinţa s'a deschis la ora 1 d. a. sub preşedinţia provizorie a lui Heliade Rădulescu şi Timotei Cipariu, fiind de faţă şi ministrul instrucţiunii publice Dimitrie Brătianu.

La această şedinţă au luat parte G. Adrian ministru, C. A. Rosetti, Dionisie episcopul Buzăului, Melhisedec episcopul Dunării de jos, iar din membrii societăţii literare: Timotei Cipariu, I. Heliade Rădulescu, G. Munteanu, V. Alecsandrescu Urechia, I. Caragiani, G. Bariţiu, A. Treboniu Laurian, Alexandru Roman, Ioan Străjescu, I. C. Masim, Alexandru Hurmuzachi, Vasile Alecsandri, I. Sbiera.

Cu prilejul primei şedinţe a Societăţii literare române, Academia Română de azi, Timotei Cipariu a ţinut o comunicare vorbind despre „Istoria limbei române".

Iată ce spunea, printre altele, Timotei Cipariu în discursul său din prima şedinţă: „Pututu-a trăi Românul fără limbă? Şi dacă Românul e Român şi nu Dac, dacă elementul lui e roman şi nu schian, pututu-a să vorbească cândva în altă limbă de cât în limba română? Inamicii naţionalităţii române au venit până a călca şi cele mai sacre proprietăţi: întâi origina română, apoi însăşi limba. Ei nu pot combina cu trecutul şi cu prezentul lor cum se mai există una adevărată descendenţia romană în părţile orientului. Au perit Dacii, Hunii, Avarii şi toate câte alte popoare obscure şi barbare, care n'au lăsat după sine de cât ruine şi un nume de blestem care în alte părţi ca şi aicea nu au făcut alta, de cât au stins civilizaţiunea".

George Dincă

RADIO

MIERCURI 6 AUGUST

RADIO ROMÂNIA
1875 m., 160 kHz., 150 Kw.
RADIO BUCUREŞTI
364,5 m., 823 kHz., 12 Kw.
POSTUL PE UNDE SCURTE

6—7.30: ORA DIMINEŢII: Deschiderea emisiunii; Marşuri (discuri); Radio-jurnal (I, p. 1-a); Concert de fanfară româno-german; Radio-jurnal (I, p. 2-a); Inchiderea emisiunii.
12: Muzică de prânz — Orchestra Petrică Moţoi. Potpuriu de jocuri din toate ţinuturile.
12.30: Jurnal în limba ucraineană.
12.45: Jurnal în limba rusă.
13: Radio-jurnal (II); Jurnal cultural şi agricol.
13.20: Continuarea programului Orchestrei Petrică Moţoi: Jocuri din Basarabia şi Bucovina; Jocuri din Ardeal; cântece populare cu caracter patriotic.
13.50: Serviciul de ştiri germane.
14: Radio-jurnal (III).
14.20: ORA OSTAŞULUI.
15.20: Reportagii.
15.30: ORA RANIŢILOR.
16.30: Inchiderea emisiunii de prânz.
17.30: Radio-jurnal (IV).
17.45: UNIVERSITATEA RADIO — Ciclul „Pagini literare în activitatea oamenilor noştri politici". Alexandru Lahovary de I. Valjean.
18: Muzica apelor (discuri).
18.20: Coruri din opere (discuri).
19: Cronica literară.

POSTUL PE UNDĂ SCURTĂ 32,4 m.
19.00: Jurnal în limba italiană.
19.15: Jurnal în limba ucraineană.
19.30: Jurnal în limba turcă.
19.40: Jurnal în limba rusă.

RADIO ROMÂNIA ŞI RADIO BUCUREŞTI
19.15—19.50: Mari cântăreţi francezi (discuri).

RADIO ROMÂNIA, RADIO BUCUREŞTI ŞI POSTUL PE UNDĂ SCURTĂ
19.50: Serviciul de ştiri germane.
20: Radio-jurnal (V).

EMISIUNE PENTRU STRAINATATE PE UNDA SCURTĂ DE 32,4 m.
Semnal.
22.50: Emisiune în limba greacă.
23: Emisiune în limba germană. Muzică (discuri).
23.20: Emisiune în limba italiană. Muzică (discuri).
23.40: Emisiune în limba franceză. Muzică (discuri).
24: Emisiune în limba engleză. Muzică (discuri).
Inchiderea emisiunii.

TEATRE

COMEDIA: Fetiţa ta.
SAVOY: Firfirică cu Vasilache.
REGINA MARIA (Alb şi Negru): O soacră frumoasă.
LUPTA ŞI LUMINA: Muşcata din fereastră (Premieră).
TEATRUL DIN SĂRINDAR: „Adam şi Eva".

Cinematografe

ARO: Capricii şi jurnale de războiu ONC şi UFA.
SCALA: Bestiile roşii (Crucişetorul Sevastopol), jurnal UFA 516 şi O. N. C.
CAPITOL: Fraţii Marx la circ şi jurnal: Cruciada contra bolşevismului partea doua.
TRIANON: Bestiile roşii (Crucişetorul Sevastopol), jurnal UFA 516 şi O. N. C.
REGAL: O voce la ruletă şi jurnale ONC şi UFA.
SELECT: Richard al III-lea şi jurnal.
FEMINA: Domn Victor şi Ultimul jurnal de războiu.
ARPA: Barnabé şi jurnal românesc nr. 3.
PALAS BULEVARD: Bel Ami şi Cruciada de război No. 3.
ROXY: Cavalcada eroică şi jurnal de război.
FORUM: Aventurile lui Arsene Lupin, Jurnal de război No. 4 şi jurnal Ufa.
ELYSEE: Cruciada antibolşevică cu ultimele noutăţi depe front şi Prima aventură.
OMNIA: Inamicul ne pândeşte. Cruciada contra bolşevismului partea II-a şi compania „Gândăcel".
ALCAZAR: Urme şterse. Cruciada contra bolşevismului partea II-a şi Jurnal românesc de război.
„AIDA": Femeia fără trecut. Jurnal şi complectare.
AMERICAN: Bal Paré şi Cruciada contra bolşevismului partea II-a şi Jurnal O. N. C. No. 3.
BARCELONA: O dispariţie senzaţională. Cruciada contra comunismului Nr. 1 şi completare.
BIRUINŢA: O crimă pe ring şi Revista Melodia.
BITOLIA: Regele valsului, Cruciada contra bolşevismului partea II-a şi jurnal de război No. 2.
„CARMEN": Diavolul aerului şi jurnal.
COTROCENI: Iadul îngerilor şi Cruciada contra bolşevismului.
CRÂNGAŞI: Agentul G. intră în acţiune. Jurnal Ufa. Complectare „Cuceritorii aerului". Trupa de reviste Georgescu-Buzău-Scarion.
CARMEN SYLVA: Femei în lanţuri şi trupa de reviste Georgescu-Iaşi.
DICHIU: 1 contra 100; jurnal şi trupa de reviste Dan Boerescu.
DACIA: Ultimul rond. Jurnal de război No. 3 şi Cruciada contra bolşevismului partea II-a.
DIANA: Bengali. Jurnal de război No. 2 şi trupa Jan Tomas.
ELYSEE: Cruciada partea III-a. Inimă pribeagă şi comp. Melodia.
EDISON: Mezalianţa jurnal şi artişti.
GLORIA: Dragoste în culise şi complectare.
„FRANKLIN": „La capătul pământului", „Războiul nostru sfânt" şi jurnal U. F. A.
FLORIDA: Crinul Chinei şi Jurnal: Cruciada contra bolşevismului.
IZBÂNDA: Asediul Alcazarului şi Cruciada contra bolşevismului.
ILEANA: Kora Terry, jurnal de războiu No. 3 şi cruciada contra bolşevismului.
LIZEANU: Stânca de mărgean. Mândra noastră ţară şi complectare.
LIA: Căpitanul de poştă. Jurnal şi complectare.
MARCONI: „Evreul Suss". Jurnal de război Nr. 4 şi trupa de reviste M. Bejan.
MARNA: Jos masca, Cruciada contra bolşevismului partea I şi II-a şi trupa de reviste Titi Mihăilescu.
MILANO: Zaza şi Cruciada contra bolşevismului No. 1 şi 2.
MODEL: Cocoşatul de la Notre Dame. Războiul nostru sfânt. Jurnal de război.
MEXIC: Vulturul negru (operă complectă). Războiul sfânt şi artişti.
MIORIŢA: Paradisul pierdut. Jurnal de război No. 3 şi jurnal U. F. A.
NONI: S'au cunoscut şi s'au iubit şi jurnal de război.
NERO: Patru bărbaţi şi un jurământ şi jurnal de războiu No. 2 O. N. C.
NISSA: Femei în lanţuri şi Jurnal de război Ufa.
ODEON: Cruciada contra bolşevismului. Dragoste în mi-bemol şi jurnal românesc No. 3.
PACHE: Umbra trecutului şi Jurnal O. N. C.
PELEŞ: Câinele din Baskerville şi jurnal O. N. C. No. 2.
PARIS: De-aş fi rege şi Jurnal O. N. C. No. 4.
REX: Manon Lescaut jurnal Ufa de războiu şi complectare.
ŞIC (Bulevardul Filantropiei, 115): Emancipata şi Cavalcada Fantastică.
„SPLENDID": Prizonierele destinului şi comicul Iulian.
TOMIS: Pe veci a ta şi jurnal de războiu.
TRIUMF: Pericolul roşu şi Jurnal O. N. C. No. 2.
TEATRUL CULTURAL REGELE MIHAI I, Bucureşti Noi: Panică în Venus, jurnal şi Trupă de artişti.
UNIC: Dela Mayerling la Sarajevo şi Jurnal de război No. 2.
„UNIREA": Fecioara de azi şi jurnal.
VOLTA BUZEŞTI: „Prima aventură". Jurnal O. N. C. Cruciada anti-bolşevică" No. 2 şi Compania Georgescu-Iaşi.
VENUS: O noapte de pomină, Jurnal de război No. 2 şi comedie.
„VOLGA": O viaţă întreagă. Cruciada contra bolşevismului No. II şi jurnal O. N. C.
VERGU: Manon Lescaut, jurnal No. 3 şi artişti.

EXPOZIŢII

MUZEUL NAŢIONAL DE ISTORIE NATURALĂ „GRIGORE ANTIPA", şos. Kiseleff nr. 1.
DOMNIŢA ANASTASIA 8. — Expoziţia permanentă de cusături româneşti şi scoarţe „Elisabeta Cosco", sub conducerea d-nei Olga Cosco-Malcan.
ATENEUL ROMAN: Inchis pe timpul verii.
MUZEUL INDUSTRIAL: (Parcul Carol I) Duminica şi sărbătorile 4—8.
MINISTERUL PROPAGANDEI (str. Wilson): Munţii Apuseni — expoziţie de fotografii.
BIBLIOTECA PUBLICA A ATENEULUI ROMAN. — Deschisă în toate zilele de lucru dela 4-7 d. a. Intrarea liberă.
CENTRALA CASELOR NAŢIONALE, calea Victoriei 52: cusături, covoare româneşti şi jucării.
MUZEUL SILVIC (Parcul Carol I), deschis publicului: Dumineca, orele 10—13 şi 17—20, Joia: orele 17—20.
CASA SIMU MUZEU. — Pictură şi sculpturi alese din şcoala română şi franceză, deschisă în aceleaşi zile şi ore ca şi Muzeul Simu.
SALA „ORFEU" (calea Victoriei, et. I): Miliţa Petraşcu, sculpturi şi desene. (Deschis până la 20 Iulie).
COLECŢIILE AL. CANTACUZINO (str. General Budişteanu nr. 24), Cărţi vechi, mărci poştale, etc. Deschis Miercurea între orele 3-6 şi Duminica dela 10 la 12.
MUZEUL DE ARTA RELIGIOASA din str. Ştirbey Vodă 39, Joia, Duminica şi sărbătorile legale.
STR. ŞTEFAN MIHAILEANU, 23 (casele bisericii Popa Soare). Colecţia prof. N. Ionescu. Duminica şi sărbătorile 10—12.

Farmaciile de serviciu

Camera de gardă pentru cazuri urgente de faceri în timpul nopţii telefon 3.71.83, orele de serviciu 8 seara — 8 dimineaţa.

Farmaciile de serviciu în timpul zilei şi nopţii, între orele 13—15 şi dela ora 20, numai pentru executarea reţetelor medicale în cazuri urgente

MIERCURI

Tigoianu Elena, calea Victoriei 2, I, 3.88.53; Petrescu Janetta, str. Regală 1, I, 4.60.15; Ramaşcan G., b-dul Regele Albert 37, ', 4.17.94; Borş Dimitrie, str. Vasile Lascăr 42, I; Dr. Sterescu Mircea, b-dul Regina Elisabeta 34, II, 3.93.36; Dan Gheorge, Griviţei 133 tel. 3.92.12; Georgescu S. Nicolae, calea Griviţei 286, II; Leist Alex., b-dul Filantropia 139, II, 3.16.90; Gheorghiu Victor, str. Duiliu Zamfirescu 9, III; Mazilu Ana, b-dul Av. R. Beller 13, III, 2.85.36; Niculescu Lelia, str. Maica Domnului 11, III, 2.07.51; C-tinescu Lucia Chijic, şos. Mihai Bravu 203, IV; Wasserman N., calea Moşilor 249, IV, 2.02.74; Bittman Hana, str. Traian 75, IV, 5.10.21; Dr. Chiale T. Sterie, calea Dudeşti 64, V; Valescu Gh., calea Şerban Vodă 21, V, 3.61.26; Chiale T. Anastasie, calea Şerban Vodă 258, V, 3.58.58; Opreanu Constantin, calea Rahovei 79, VI, 3.05.74; Repanovici L., calea 13 Septembrie ", VI; Dr. L. Petrescu, şos. Cotroceni 6, VI; Hună Moise, şos. Viilor 49, VI 4 70 81.

Organizarea medico-administrativă a Asigurărilor sociale

Conferinţa d-lui dr. G. Banu, preşedintele consiliului de administraţie al Casei centrale

Eri după amiază la ora 17 a avut loc, în sala de festivităţi a Casei centrale a asigurărilor sociale, conferinţa d-lui dr. G. Banu, referitoare la organizarea medicală şi administrativă a Asigurărilor sociale, în prezenţa membrilor consiliilor de administraţie ai Casei centrale şi casei Bucureşti, precum şi a reprezentanţilor corpului medical şi administrativ din asigurări.

In introducere, d. dr. Banu arată, pe baze statistice, importanţa ramurei asigurări de boală, precizând că în prezent 2.179.536 locuitori ai ţării beneficiază de drepturile conferite de această asigurare. Etapele succesive prin care au trecut asigurările sociale, marchează o necontenită creştere a numărului de asiguraţi, pornind dela un minim de 300.000 membri, adică 4,15% din totalul populaţiei şi ajungându-se la situaţia actuală, când 14,07% din populaţie este cuprinsă în asigurare. Cheltuielile asigurării de boală se ridică la sume importante, reprezentând anual circa 82% din totalul bugetului asigurărilor sociale.

O organizaţie atât de vastă, implică pentru obţinerea unor rezultate satisfăcătoare, o metodă raţională de lucru. Din nefericire, însă, lipsa unei metode raţionale în asistenţa medicală, a cauzat nemulţumiri medicilor, asiguraţilor, patronilor şi chiar instituţiei asigurărilor însăşi. Medicii sunt nemulţumiţi din cauza repartiţiei inegale a numărului de bolnavi, cari le sunt repartizaţi, ajungându-se ca unii dintre ei să aibă un număr mediu de peste 1800 consultaţii lunare, în timp ce alţii au abia circa 300 consultaţii pe lună. Timpul pierdut pentru obţinerea drepturilor, numeroasele formalităţi etc., cauzează nemulţumiri asiguraţilor şi patronilor în acelaş timp. In sfârşit, conducerea asigurărilor sociale are regretul să constate că importantele cheltueli ce le face sunt cu mult disproporţionate faţă de rezultatele obţinute.

Este cazul să se menţioneze că nu se poate afirma, cu toate sforţările depuse, că morbiditatea membrilor asigurărilor sociale este mai redusă, decât în restul ţării, sau că cel puţin se întrevede o tendinţă de scădere a morbidităţii. Acelaş lucru se poate afirma şi cu privire la mortalitatea asiguraţilor, precum şi la media lor de viaţă.

Pentru înlăturarea acestor inconveniente, d. dr. Banu preconizează o nouă organizare medico-administrativă, diferind în mod esenţial de ceeace există în prezent. Principiul fundamental constă în înfiinţarea unei circumscripţii medicale administrative, cu un număr restrâns de asiguraţi. Scopul acestei descentralizări este să creeze o legătură mai strânsă între medic şi asigurat şi în acelaş timp să ofere medicului posibilitatea de a da, nu numai o îngrijire medicală curativă, ci şi preventivă.

D. dr. Banu descrie amănunţit modul de organizare al acestor circumscripţii şi demonstrează utilitatea lor.

La sfârşitul conferinţei au luat cuvântul d-nii ing. I. Bastache, membru în consiliul de administraţie al casei Bucureşti, Mircea Ionescu, membru în consiliul de administraţie al Casei centrale, dr. I. Tătăranu, membru al aceluiaş consiliu, dr. St. Bălcu, Cezar Răşcanu, subdirector general al Casei centrale, şi al salariaţilor în consiliul de administraţie al Casei centrale, cari s'au declarat de acord cu noua metodă de organizare propusă de d. dr. G. Banu.

Avantgarda tankurilor româneşti intră în Chişinău

de DANI DRUNNENGRAEBER
corespondent de războiu

(PK.) De două zile suntem repartizaţi la o divizie blindată românească şi mergem în direcţia Chişinăului. Drumurile sunt în majoritatea cazurilor poteci bine întreţinute în păduri şi ogoare. Adesea ajungem numai datorită marelui elan înainte şi trebuie să coborim spre a trece prin locurile mlăştinoase. Este într'adevăr de mirare ceeace realizează coloanele de acoperire şi de aprovizionare ale diviziunilor româneşti, cu accesoriile lor grele. Marile piese cu cea mai bună voinţă nu ajung atât de repede înainte cum ajungem noi cu uşoara noastră maşină populară. De aceea se conchide unanim să mergem înainte cu avantgarda diviziei blindate. Este totuşi o dificultate în tank; nu mai este nici un loc pentru noi, dar atunci călătorim cu maşina noastră în mijlocul coloanei lăsându-ne flancaţi de cele 2 tancuri de avantgardă.

Un reporter fotografic a luat loc în spate deasupra bagajelor spre a prinde totul în aparatul său. Eu am ocupat un loc în faţă şi am misiunea plină de onoare, ca un vechiu mitralist, să am grijă cu o mitralieră sârbească, să previn orice atac din ogoarele de grâu şi de porumb.

Acum suntem pe ultima înălţime din faţa Chişinăului. Dela distanţă vedem un imens nor de fum deasupra oraşului. Deci trupele bolcevice şi-au pregătit din nou retragerea. Un reporter fotografic a trecut pe tankul din faţă şi cu toate prevenirile noastre şi-a pus în cap să fotografieze artileria românească, ce vine în urma noastră. Subit porneşte din stânga o salvă asupra noastră. Afurisită treabă; acuma începe lucrul să devină serios. Trebuie neapărat să ne despărţim de cele două tankuri, căci altfel o să ne meargă rău de tot. Afară de cele două tankuri şi de câteva unităţi de artilerie uşoară nu se află nimic aici înainte. Inainte de toate nu este aci artileria. Artileria anti tank a ruşilor ne copleşeşte acuma cu grenate, dar din fericire deocamdată ele nu ajung până la noi. In tot cazul dacă camaradul nostru ar fi sărit jos, nu putem rămâne fără el. E adevărat că el are încă spre partea inamică ca acoperire turela tankului, dar inamicii trag din ce în ce mai aproape, iar acum au început să tragă din toate părţile cu şrapnele. Tocmai a explodat o şrapnelă la o mică distanţă de banda rulantă a primului tank, şi tankurile rămân pe loc primind lupta. După toate probabilităţile au dibuit locul de unde trag inamicii. Noi ne retragem cu maşina noastră în adăpost, ascunzându-ne cu grijă în dosul lanurilor de porumb, în timp ce ne aruncăm în şanţurile dealungul drumului. Observ încă, cum camaradul nostru coboară de pe tank. Loviturile cad din nou în urma noastră, dar noi ne găsim la adăpost. Camaradul nostru se aruncă pe motocicleta unui agent de legătură şi ajunge aproape de noi. Sărim din adăpost, întoarcem maşina şi trântind uşile gonim spre camaradul nostru care se află şi acum călare pe motocicletă. Ruşii cred că în maşina noastră se află un comandant şi trag ca nebunii cu granate explosibile în dosul nostru. Noi conducem, spre a-i induce în eroare, cu o viteză ce o schimbăm permanent, până ce suntem în dosul pantei. Aci ridicăm pe camaradul nostru şi gonim îndărăt spre satul unde se află comandantul avantgărzii, spre a-i raporta situaţia tankurilor sale. Tocmai vrea să meargă înainte, când soseşte un agent de legătură cu motocicleta şi anunţă că ambele tankuri au fost lovite. Afurisim în gândul nostru şi ne întrebăm ce au făcut săracii tineri şi îndeosebi locotenentul român, care în timpul drumului a vrut să ne convingă într'un fel atât de camaraderesc, să-i însoţim. Dar acum vine din nou o motocicletă cu ataşă şi aduce pe locotenentul nostru. Braţul său drept este atins şi la fel buza superioară şi bărbia. Vine medicul batalionului cu brancardieri şi bandaje. Dar cu toată durerea sa locotenentul face întâi raportul către comandant. Este drept că trebuie să-şi muşte dinţii şi la sfârşit vocea i se moaie, dar tot mai înţeleg: „Camarazii sunt morţi...". După aceea se întoarce spre noi surâzător şi ne spune clar: „Am avut noroc". Ii întindem prudenţi mâna spre a nu-i produce durere şi între timp soseşte şi conducătorul maşinei noastre. Tânărul este într'adevăr capabil, a luat din maşina noastră ultimul rest de vin roşu şi il întinde locotenentului.

Ziua următoare mergem cu un alt tank înaintea noastră la Chişinău. Din cealaltă direcţie intră în oraş o divizie germană şi punct la ora 6 seara îşi întind mâinile comandanţii german şi român. Chişinăul, care arde în toate colţurile, a căzut. Trecem în goană prin oraş, printre casele incendiate, fumegânde şi distruse. In cartierul evreesc suntem întâmpinaţi încă de focuri izolate, dar o scurtă jerbă a mitralierei noastre aduce şi pe ultimii evrei la tăcere.

Capitala Basarabiei este pentru totdeauna eliberată de teroarea roşie, de către trupele germane şi române.

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviţi la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poştal eticheta abonamentului expirat.

SCRISOAREA EPISCOPULUI DE CANTERBURY

(Urmare din pag. I-a)

fenomen asemănător de sălbătecie colectivă; nicio acumulare asemănătoare (şi în atât de puţine săptămâni) de atentate împotriva drepturilor fundamentale ale lui Dumnezeu, a societăţii şi a persoanei umane.

Puţin timp înaintea revoltei au sosit din Rusia 79 de agitatori specializaţi. „Comisia naţională de unificare marxistă", în acel moment, a ordonat constituirea de miliţii revoluţionare în toate oraşele.

Distrugerea bisericilor, sau cel puţin a mobilierului lor, a fost sistematică şi în serie. In scurtul interval de o lună toate templele au fost făcute nefolositoare cultului. Din 1931, Liga atee cuprindea în programul său „Plebiscit asupra destinaţiei ce trebueşte dată bisericilor şi caselor parohiale...".

Dovada cea mai elocventă, că distrugerea totală a bisericilor şi masacrul total al preoţilor au fost premeditate, o avem în numărul înspăimântător al victimelor. Cu toate că cifrele n'au fost încă fixate, putem socoti aproape 20.000 de biserici distruse sau în întregime devastate. Numărul preoţilor asasinaţi (în mijlociu 40 la sută din diocesele devastate, iar în altele, 80 la sută), se ridică, pentru o singură episcopie, la aproape 6000. Au fost ucişi preoţii fără niciun proces, fără nicio consideraţie faţă de funcţiunea lor socială...

Masacrul a luat formele unei barbarii îngrozitoare. Se evaluează la peste 300.000 numărul celor asasinaţi numai pentru ideile lor politice şi în deosebi religioase. S'au profanat morminte şi cimitire. Această revoluţie a fost mai ales anticreştină. Opera distrugătoare s'a săvârşit în strigătele de: „Trăiască Rusia!" Nu credem că în istoria creştinismului să se fi produs o asemenea isbucnire de ură împotriva lui Isus Christos şi a sfintei sale religii. Devastarea a fost atât de sacrileje, încât delegatul Roşilor spanioli, trimis la Congresul celor „Fără Dumnezeu" din Moscova, a putut să declare:

„Spania a întrecut cu mult opera Sovietelor, căci Biserica în Spania a fost complet nimicită", etc.

Scrisoarea aceasta colectivă a fost semnată de 40 de episcopi, — primul fiind Isidro, cardinal Goma y Tomas, archiepiscopul din Toledo. Cum se acordă cuprinsul înfiorător al acestui document istoric în materie de persecuţii şi barbarii sovietice anti-creştine, cu textul scrisorii episcopului de Canterbury, adresat d-lui Stalin, când şi în cursul acestui război, în teritoriile liberate de sub dominaţia bolşevică, — cazul Bucovinei şi Basarabiei noastre — toate bisericile creştine ortodoxe au fost profanate şi devastate de discipolii d-lui Stalin?

Şi ce fel de comunitate de ideal spiritual, politic, cultural şi moral poate fi între Marea Britanie, monarhică, liberală, conservatoare, tradiţionalistă şi creştină şi Uniunea republicelor sovietice, antimonarhică, antiliberală, anticonservatoare, antitradiţională şi anticreştină, care urmăreşte distrugerea statelor de tip burghez, colonial şi naţional?

R. S.

D. ministru al comunicaţiilor a vizitat Colegiul inginerilor

D. prof. ing. Constantin D. Buşilă, ministrul lucrărilor publice şi al comunicaţiilor, a vizitat Luni d. a. colegiul inginerilor, al cărui prodecan este.

D-sa a fost primit de membrii consiliului în frunte cu d. prof. Ion Ionescu, care i-au făcut o caldă manifestaţie de simpatie.

D. ministru Buşilă a răspuns mulţumind şi asigurând colegiul inginerilor că, în calitatea sa de ministru al lucrărilor publice şi al comunicaţiilor, va căuta să realizeze cât va putea mai mult din doleanţele corpului technic, pe care le cunoaşte foarte bine.

Apoi, d-sa a participat la lucrările curente ale consiliului.

Toţi evreii cu domiciliul în Capitală trebue să se prezinte la cercul de recrutare Bucureşti

In conformitate cu regulamentul asupra decretului lege relativ la statutul militar al evreilor, publicat în Monitorul Oficial nr. 164 din 14 Iulie 1941;

Urmând ca fiecare evreu, în vârstă de 18—50 ani, să aibă viza cercului de recrutare, depe teritoriul unde domiciliază:

— Se face cunoscut tuturor evreilor cu domiciliul în Municipiul Bucureşti, că trebue să se prezinte la Cercul de recrutare Bucureşti în str. Sf. Ioan Nou 45, în zilele arătate mai jos pentru a fi inscrişi în registrele speciale şi a li se face vizele prescrise de regulament.

In ziua de 7 şi 8/VIII, evreii al căror nume de familie începe cu literele A şi B.

In ziua de 14 şi 15/VIII, evreii al căror nume de familie începe cu literele C şi D.

In ziua de 19 şi 20/VIII, evreii al căror nume de familie începe cu literele E şi F.

In ziua de 28 şi 29/VIII, evreii al căror nume de familie începe cu literele G şi H.

In ziua de 2 şi 3/IX, evreii al căror nume de familie începe cu literele I şi J.

In ziua de 5 şi 6/IX, evreii al căror nume de familie începe cu literele K şi L.

In ziua de 9 şi 10/IX, evreii al căror nume de familie începe cu literele M şi N.

In ziua de 12 şi 13/IX, evreii al căror nume de familie începe cu literele O şi P.

In ziua de 16 şi 17/IX, evreii al căror nume de familie începe cu literele Q şi R.

In ziua de 19 şi 20/IX, evreii al căror nume de familie începe cu literele S şi T.

In ziua de 23 şi 24/IX, evreii al căror nume de familie începe cu literele Ţ. şi U.

In ziua de 26 şi 27/IX, evreii al căror nume de familie începe cu literele V şi W.

In ziua de 2 şi 3/X, evreii al căror nume de familie începe cu literele X, Y şi Z.

Odată cu prezentarea vor aduce şi următoarele acte: buletin de înscriere dela Biroul populaţiei, acte relativ la starea civilă (act de naştere-căsătorie); actul de studii şi profesiunea; acte militare (livret, certificat de dispensă, reformă, etc.); acte privitoare la averea sa personală şi a părinţilor săi

Cei care nu vor avea viza de prezentare la cerc, după data de 8 Octombrie 1941 vor fi arestaţi de către organele de control ale comenduirii şi prefecturii poliţiei Capitalei, ca infractori şi trimişi în judecata instanţelor militare.

Evreii care în termenul arătat mai sus sunt la muncă de folos obştesc se vor prezenta la terminarea ei.

UN COMUNICAT AL CERCULUI DE RECRUTARE ILFOV

Cercul de recrutare Ilfov comunică următoarele:

Conform decretului lege relativ la statutul evreilor, publicat în Monitorul Oficial No. 164 din 14 Iunie 1941, urmează ca toţi evreii în vârstă dela 18—50 ani, ce domiciliază în comunele de pe raza judeţului Ilfov să se prezinte imediat la sediul Cercului, în Bucureşti str. General Cristian Tell 10, spre a fi inscrişi în registrele speciale şi a li se face vizele prescrise de regulament.

Odată cu prezentarea, vor aduce actele civile şi militare ce posedă.

Cei ce nu se vor prezenta vor suferi rigorile legii.

Acest comunicat nu priveşte pe evreii de pe raza municipiului Bucureşti, comunele suburbane sau alte cercuri de recrutare.

DIN MIZIL

ORDONANŢA CU PRIVIRE LA REGIMUL PRODUSELOR AGRICOLE. — Primăria locală aduce la cunoştinţa producătorilor de cereale, proprietarilor de maşini de treerat şi de mori ţărăneşti, proprietarilor care au lucrat terenurile în dijmă, comercianţilor de cereale, etc., obligaţiunile ce li se impun prin decretul-lege nr. 2067/941, cu privire la regimul produselor agricole.

Dispoziţiunile ordonanţei se aplică comerţului şi circulaţiei grâului, secarei, orzului şi ovăzului.

Infracţiunile la această ordonanţă se pedepsesc cu internarea în lagăr de muncă de la o lună la 2 ani şi cu amendă penală până la 100.000 lei.

Regiunea noastră, fiind regiune agricolă, şi comerţul de cereale formând o ocupaţie, răspândită, se recomandă să se deo o deosebită atenţie dispoziţiunilor acestei ordonanţe.

COMITET AGRICOL. — La primăria locală au fost invitaţi şi s'au constituit în comitet agricol d-nii: avocat Ermil I. Diaconescu, primarul oraşului; I. Ştefan, secretarul primăriei, inginer agronom Gh. Andronescu, şeful ocolului agricol; Mihail Marinescu, şeful comisariatului de poliţie; Spirea V. Anastasiu, administratorul întreprinderilor comunale şi Ilie Rădulescu, proprietar.

CONDAMNAT PENTRU TAINUIRE. — Judecătoria locală a condamnat la o lună închisoare corecţională pe săteanul Iorgu Tache Ioan, din comuna Conduratu (Prahova), pentru că s'au găsit la domiciliul său obiecte, furate de la Grigore Barbu, din comuna Vispeşti.

Ion Ghica şi interesele ruseşti

Povestitor de primul rang, serios popularizator al ştiinţelor economice şi geologice, Ion Ghica a fost nu numai şi un om politic de un rar patriotism şi de o înaltă ţinută morală — dar mai ales un fericit gânditor politic. Cunoscător al realităţilor europene, în genere, şi al celor româneşti, în deosebi, el a dus — în cursul lungei sale vieţi, o luptă aprigă şi însufleţită în slujba intereselor naţionale, arătând, totdeauna, adevăratul drum, pe care trebue să meargă naţiunea română, ca să poată înscrie, aici, în Orient, paginile de glorie la care îi dau dreptul nobleţea şi vechimea unei origini pe care n'o desmint însuşirile permanente ale unui neam atât de strălucit.

Vom spicui — în cele ce urmează — studiul pe nedrept uitat: *O cugetare politică*, prin care, la 1877, marele cărturar denunţa opiniei publice primejdia atitudinii unui vecin de care neamul nostru, cu drept cuvânt, s'a temut, dacă, bineînţeles, nu ţinem socoteală de: *„acei cari s'au aruncat pe asemenea căi, împinşi fie de vanitate, fie de o ambiţiune permanentă şi impacientă".*

Toţi aceştia *„au plătit, totdeauna, foarte scump ocrotirea, ce le-a venit dela Muscali"* — cum s'a întâmplat, în secolul trecut, când Rusia, *„după ce a excitat şi a resculat prin felurimi de promisiuni pe Cantemir şi Brâncoveanu, şi a dus oştile româneşti să bată Ismailul şi Brăila, au încheiat pace cu Sultanul la Bender, lăsând Principatele pradă răzbunărilor Turcilor"*, apoi, mai târziu, când aceiaşi *„după pacea dela Kiuciuc Cainargi, şi-au tras trupele şi, în loc să înapoeze Bucuovina autorităţilor Moldovei, au predat-o în mâinile Austriei"*. In fine, la 1812, când: *„încheind pace la Bucureşti, şi-au încorporat Basarabia"* şi la 1829, când, *„prin tractatul dela Adrianopol, o mare parte din pământul românesc s'a dat în stăpânire călugărilor greci, rezervându-se consiliului rusesc o autoritate supremă".*

De astfel de „triste suvenire" istoria noastră este plină. De aceea totdeauna am preferit să ne alipim de Poartă, prin legături care, niciodată: *„nu pot nici împiedeca, nici întârzia desvoltarea noastră politică şi socială... şi nu lovesc românismul nici în esenţa, nici în existenţa sa"* — lucru ce nu i s'ar întâmpla: *„de ar cădea sub dominaţiunea Rusiei"*, care ar avea grijă s'o înghiţă *„în marea familie a Slavilor".*

Evenimentele de „peste o sută de ani" sunt martore acestei temeri:

„Jertfa lui Grigore Ghica la Beilic, exilurile boierilor în Turcia, asasinatul lui Tudor Vladimirescu, opoziţiunile obşteştii adunări din 1837 şi 1844, persecuţiunile şi proscripţiunile din 1849, lucrarea proscrişilor şi emigraţilor la Londra, Paris, Francfurt şi Constantinopol, îndoita alegere a lui Vodă-Cuza, Unirea Principatelor, actul dela 11 Februarie şi chiar coaliţiunea din 1876".

Acesta este singurul drum pe care trebue să calce Românii, cari: *„au instinctul conservaţiunii desvoltat în cel mai mare grad".* Acest fapt i-a făcut să-şi păstreze: *„caracterul lor naţional, limba şi obiceiurile"*, pretutindeni, chiar *„cei dintre Bug şi Nistru, deşi panslavismul imperial nu a cruţat niciun mijloc, pentru a-i face să-şi uite gintea şi originea".* Aceasta, pentrucă: *„ei tot au ochii ţintiţi către fraţii lor şi inima lor bate de mulţămire la orice se face bun pentru Români".*

Această teamă de slavizare s'a deşteptat atunci, când au văzut: *„starea în care Ruşii au adus pe Români, după luarea Basarabiei.* Aceasta i-a apropiat pe adversarii Rusiei, de: *„acei cari privesc cu temere repezile progrese ale panslavismului şi-au interes a nu lăsa ca popoarele din Orient să devie instrumentul politicii cotropitoare a cabinetului de Petersburg".*

Toate acestea fac parte din visul milenar al Ţarilor, cari: *„consideră Bosforul şi Dardanelele cheile casei lor"*, urmărind: *„de a-şi întinde dominaţiunea — până la Arhipel şi Adriatica".* Lucrurile merg până acolo, în cât: *„fiecare ţar se crede dator a încerca măcar odată în vieaţa sa realizarea acestei dorinţe şi se servă, după o purtare blândă şi servă, după împrejurări, când de o politică violentă şi ameninţătoare, când adoptă o purtare blândă şi leală, dar totdeauna neobosită şi nestrămutată în tendenţele ei".*

El a fost ajutat de două fapte concrete: de tendenţa spre fraţii lor de peste Dunăre a massei compacte, omogene şi ambiţioase a Slavilor din Nord; de drumul mare, de progresul înspăimântător pe care l-au făcut în timpul din urmă; căci: *„dela Igor şi până'n zilele noastre, niciun suveran al acestui puternic popor — n'a pierdut un minut din vedere ţinta de a poseda acel giuvaier preţios dintre două mări şi două ţări, diamantul înconjurat de două smaranduri şi doi safiri, cum Mohamed al III-lea a numit oraşul lui Constantin, când l-a zărit întâia dată din vârful Alem-Daghului".*

Sunt câteva din gândurile acelui mare patriot, care, în dragostea lui nemăsurată de ţară, a căutat să dea o sănătoasă orientare politicii româneşti, ferind-o de alăturarea de o ţară creştină, stăpânită — atunci, ca şi acuma — de gânduri haine şi porniri vrăjmăşeşti, de cutropire şi prădăciune. Glasul lui îndepărtat este încă unul din acele îndemnuri tainice, care — de dincolo de mormânt, aprobă cu toată hotărârea pornirea armatelor desrobitoare şi mersul triumfal al sufletului românesc — în drum spre desfacerea definitivă din ghiarele unui vecin atât de primejdios.

PAUL I. PAPADOPOL